

ไทยรัฐ

Thal Rath
Circulation: 500,000
Ad Rate: 2,000

Section: First Section/-

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 75 ฉบับที่: 24155

Col.Inch: 46.80 Ad Value: 93,600

คอลัมน์: กอสมิรมิรัว

หน้า: 9(ซ้าย)

PRValue (x3): 280,800

ศิลปิน: สีสี่

๐๐ แชมป์โต้วาที: ยินดีกับ “ทีมโต้วาทีแห่งมหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์” ประจำปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย “ณัฐชิตานาภวงมา คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 4, สิกขา สหุนาคู คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 4, นันทสวัสดิ์ วงศ์เทรียนุญนิม คณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 4, ธนกรณ กำนินิด กาญจน์ คณะเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 3, ปิ่นปัทม โชติทะทุกขณะ คณะ รัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 2, นันทน์กมล พงศ์วิฑูรย์ คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 2, ณภัทร คงเมือง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นปีที่ 2 และ กันธรา ดั่งอินทร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ชั้นปีที่ 2” คำว่ารางวัลชนะเลิศ การแข่งขันโครงการโต้วาทีประเพณีอุดมศึกษาฯ ครั้งที่ 26 จัดโดยกลุ่ม

อุดมศึกษาวาทศิลป์ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต “ศึกษา” สมาชิกทีมโต้วาทีแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยความในใจ เวที “โต้อุดม” คือความฝันของนักโต้วาทีหลายคน เพราะมีประวัติยาวนาน ในฐานะนักโต้วาทีจึงหวังว่าจะได้ขึ้นเวทีนี้สักครั้งในชีวิตแต่เมื่อได้ขึ้นเวที แล้วแถมยังคว้ารางวัลชนะเลิศมาได้ก็ยิ่งจิตใจสุดจะบรรยาย.

๐๐ TRRN Railway Challenge 2024 :

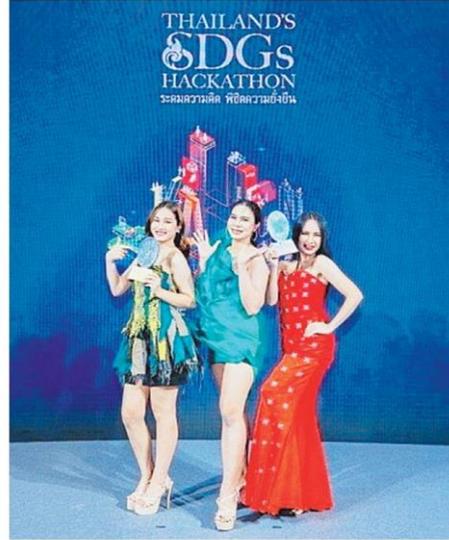
ปล่อยของโชว์ทักษะความสามารถกันอย่างถึงพริกถึงขิงสำหรับ การแข่งขัน ออกแบบหัวรถจักรไฟฟ้า TRRN RAILWAY CHALLENGE 2024

ณ ศูนย์อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา โดยมี นิสิต นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เข้าร่วมการแข่งขัน ๒ ทีม จาก 10 สถาบัน ใน

ที่สุด “ทีม Rail way RMUTT01” สาขาวิศวกรรม

ระบบรางภาควิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย “อนนต์เที่ยงบางพลี, ปรียาภัทร เอียงประสิทธิ์, นนทกร พันธุ์แก้ว, สิริวิชญ์ ศรีมาทร, กุชัชญ์ ลือลาภ, กิรภัทร พุคคี, ประพัฒน์ เสืออินโท และ เจษศวิทย์ ศรีจันทร์ยงกั” ก็คว้ารางวัลชนะเลิศ Traction challenge และ Endurance challenge มาได้สำเร็จ ความสามารถคับแก้วขนาดนี้อาจคาดไม่ถึงซ้ำ.

๐๐ ตัวแม่

ของจริง : รุดม่าน ปิดฉากกันไปแล้วกับเวทีประกวด “Thailand’s SDGs Hackathon ระดมความคิด พิชิตความยั่งยืน” โดย 3 สาว จาก “ทีมไม่ใช่ตัวแม่แต่เป็นตัวท็อป” ที่ประกอบด้วย “ภัทรดาผาเหล่า” นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขา วิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, “อรปรียา รุ่งรัตน”

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ “ชฎารัตน์ อับโไพ” นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กวาด 2 รางวัลชนะเลิศ ทั้ง รางวัลชนะเลิศ มิติด้าน สิ่งแวดล้อม และ รางวัลชนะเลิศ “Top of The Top” งานนี้รับโล่รางวัล พร้อมเงินทุนการศึกษาไปแบบจุกๆกันเลยทีเดียวจ้า.

ซาแม็ก

มติชน
กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: First Section/ประชาชน

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16801

หน้า: 1 (บนขวา), 9

Col.Inch: 229.05 Ad Value: 355,027.50 PRValue (x3): 1,065,082.50 ศิลป: สีสี่

หัวข้อข่าว: คำต่อคำ ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตร์-ศิลป์ กำกับ...

คำต่อคำ

ศ.ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร

กำกับดูแลที่ดินและสันติประชาธรรม

น.9

คำต่อคำ

ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร

ศาสตร์-ศิลป์ กำกับดูแลที่ดินและสันติประชาธรรม

วัยยาวอย่างลึกซึ้งละเอียดในปมปัญหาที่ดิน สะกดผู้ฟังให้ตรึงใจในเรื่องใกล้ตัวที่ดูเหมือนถูกมองเป็นเรื่องห่างไกลจากการจับต้องได้ ทั้งที่แท้จริงหาใช่เช่นนั้น

ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง และประวัติศาสตร์เศรษฐกิจชื่อดัง ปาฐกถาพิเศษ **ป่วยอิงการณ์ ครั้งที่ 19 ในวาระครบรอบ 75 ปีของคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** กระหึ่มห้องประชุมศรีบูรพา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ เมื่อวันที่ 8 มีนาคมที่ผ่านมา

“เราศึกษาเรื่องที่ดินกันไปทำไม? ในปัจจุบันการศึกษาวិจัยเรื่องที่ดินจะเป็นเรื่องตลกยุค หรือล้าสมัย สำหรับชาวเมืองใหญ่ก็ยังคงเป็นเรื่องไกลตัวไปเสียแล้ว โดยเฉพาะเมื่อในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา เราส่วนหนึ่งเข้าใจและเห็นภาพเดียวกันว่ารัฐไทยเอาใจใส่และวางนโยบายเกี่ยวกับที่ดินเอาไว้อย่างครอบคลุม พร้อมกับประสบความสำเร็จในการมอบที่อยู่กิน การขยายพื้นที่เกษตรกรรม พัฒนาเทคโนโลยี ออกกฎหมายและระเบียบใหม่ในการกำกับดูแลที่ดินอย่างต่อเนื่อง

การศึกษาเรื่องระบบกำกับดูแลที่ดินเพื่อการพัฒนา: ทางเลือกการใช้ที่ดินและนโยบายที่ดินใน 20 ปีข้างหน้า ซึ่งได้รับรางวัลผลงานวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และได้สรุปย่อจัดพิมพ์เป็นหนังสืออ่านง่ายชื่อ *Getting Land Right: ระบบกำกับดูแลที่ดินไทยต้องปฏิรูป นำข้าพเจ้าและคณะวิจัย รวม 15 คน ไปพบกับความซับซ้อนของการกำกับดูแลที่ดิน หรือ land governance ในบ้านเราที่ขึ้นชื่อว่า อยู่ดีกินดี ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เป็นอุ้งข้าว-อุ้งน้ำ-รังนอน ที่ดูเหมือนจะเพียงพอสบายแล้ว แต่ยังคงเต็มไปด้วยปัญหาที่ซับซ้อนและลุ่มลึกหลากหลายมิติ และจะยิ่งเขม็งเกลียวขึ้นเรื่อยๆ ในบริบทของทุนและปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลกสมัยใหม่” ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุกเกริ่นที่มาชวนร่วมขบคิดจากนั้นเดินเครื่องเปิดเผยข้อมูลจัดเต็ม เนื้อหาลำคัญ ดังนี้*

6 ปี รัฐฟ้องประชาชน 50,000 คดี
ยึดเยื่อ รุนแรง ความขัดแย้งจากยุคอดีต

เฉพาะในช่วง พ.ศ.2557-2562 หน่วยงานรัฐฟ้องร้องประชาชนว่าบุกรุกที่ดินประเภทที่รัฐนิยามว่าเป็น “ป่า” อยู่กว่า 50,000 คดี โดยยังไม่รวมกรณีพิพาทระหว่างประชาชนด้วยกัน และที่น่าตกใจคือความขัดแย้งเหล่านี้ตามมาด้วยความรุนแรงไปจนถึงการอุ้มหาย

ที่มาของความขัดแย้งในอดีต เมืองไทยมีประชากรน้อย พื้นที่ที่ป่าปกคลุมมีอยู่มาก ทว่าหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา โดยเฉพาะนับตั้งแต่ พ.ศ.2500 เป็นยุคสมัยการพัฒนา ประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราสูง และรัฐบาลส่งเสริมการพัฒนาทุกรูปแบบ ดังนั้น การใช้ที่ดินจึงขยายไปอย่างรวดเร็ว ประชาชนจับจองที่ดินเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพ

อีกทั้งรัฐบาลก็ส่งเสริมให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก ผลิตสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้นักลงทุนสร้างโรงงานผลิตสินค้าเกษตรแปรรูป ทั้งเพื่อกินใช้ในประเทศและเพื่อส่งออก รัฐบาลขยายการจดทะเบียนที่ดินเอกชนได้มาก โดยเฉพาะในบริเวณนาข้าวภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ในทีโลกลปิ่นเที่ยง การจดทะเบียนที่ดินเอกชนกลับยังล้าหลัง หลายครอบครัวและปัจเจกบุคคลสูญเสียสิทธิตามกฎหมายในที่ดินที่จับจองมา

ในทางกลับกัน ครอบครัวที่มีอิทธิพลและอำนาจสามารถขู่จูงใจข้าราชการที่เกี่ยวข้องออกเอกสารสิทธิให้ ยิ่งรัฐไทยไม่สามารถบริหารจัดการคอร์รัปชันได้ การถือครองที่ดินก็ยิ่งมีความเหลื่อมล้ำสูง

ปลายทศวรรษ 2520 ลัดส่วนพื้นที่ป่าลดลงมาก นำไปสู่ข้อวิตกกังวลเรื่องป่าหนาดหาย รัฐบาลตั้งเป้ากำหนดให้มีพื้นที่ป่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด แม้ว่าผู้คนจำนวนมากจะยังชีพด้วยการหาของป่า ไร่สอย หรืออยู่อาศัยทำมาหากินในที่ตั้งกล่าวมาก่อนแล้ว

สมัยสงครามเย็น ความตื่นกลัวภัยคอมมิวนิสต์ทำให้ที่ดินป่าเกี่ยวโยงกับความมั่นคง ฝ่ายกองทัพจึงเพิ่มบทบาทในด้านนโยบายที่ดิน และได้ใช้แนวคิด ป่าต้องปลอดภัย

ส่งผลให้ความเชื่อที่ว่า คนอยู่ป่าทำลายป่า มีความซับซ้อนขึ้นและกลายเป็นประเด็นทางการเมือง

ฆ่าแหละ (กระเส) แนวคิด ‘ป่า (ต้อง) ปลอดภัย’

มติชน กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: First Section/ประชาชน

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16801

หน้า: 1(บนขวา), 9

Col.Inch: 229.05 Ad Value: 355,027.50 PRValue (x3): 1,065,082.50 คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: คำต่อคำ ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตร์-ศิลป์ กำกับ...

“ ...เราไม่อาจหักห้ามพรั่นด้วยเขา ไม่อาจแก้ไขปัญหาใดได้โดยไม่ให้ความสำคัญกับสันติวิธี และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่อาจมอบที่ดิน อุ้มข้าว อุ้มน้ำ หรือรงนอนให้ใครได้อย่างเต็มความหมาย หากไม่มองคนให้เป็นคน ”

มติชน กรอปปาย์

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: First Section/ประชาชน

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16801

หน้า: 1 (บนขวา), 9

Col.Inch: 229.05 Ad Value: 355,027.50 PRValue (x3): 1,065,082.50 คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: คำต่อคำ ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตร์-ศิลป์ กำกับ...

จากตะวันตกสู่พื้นดินไทย

มีนักการเมืองถามข้าพเจ้าว่า กระแสแนวคิดที่ว่า ป่าต้องปลอดคน และป่าต้องมีสัดส่วนร้อยละ 40 ของที่ดินทั้งหมดในประเทศนั้น มีที่มาที่ไปอย่างไร

ที่มาของสองกระแสแนวคิด กรมป่าไม้และรัฐไทยในอดีตผสมผสานแนวคิดต่างๆ ที่รับมาจากตะวันตกในสมัยเจ้าอาณานิคมเป็นใหญ่ เช่น แนวคิดทฤษฎีป่าไม้ดั้งเดิมของเยอรมนีที่มองมนุษย์เป็นศัตรูของป่า แต่ในทางปฏิบัติกลับยอมให้มีคนงานทำไม้ หรือปลูกฝิ่นได้ เมื่อรัฐเป็นฝ่ายได้ประโยชน์

สำหรับแนวคิดที่มองว่าป่าต้องมีสัดส่วนร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งประเทศนั้น เป็นแนวคิดที่กรมป่าไม้ได้รับมาจาก นายจี. เอ็น. ดันฮอฟ (G. N. Danhof) ผู้เชี่ยวชาญด้านป่าไม้ชาวเนเธอร์แลนด์ตั้งแต่เมื่อ พ.ศ.2495

ในการอภิปรายเรื่องนี้ ต่อมาผู้ไม่เห็นด้วยได้ถามหาหลักฐานสนับสนุนว่าเหตุใดจึงต้องคงสัดส่วนป่าไม้ให้เท่ากันทุกแห่ง และเหตุใดสัดส่วนป่าไม้ขั้นต่ำที่สุดจึงต้องกำหนดให้เป็นร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ทั้งยังมองว่าการจะอนุรักษ์ป่าให้ได้ผลในโลกปัจจุบัน อาจจะต้องมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความจำเป็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจแต่ละแห่งมากกว่า

ในกรณีของไทยมีการโยงประเด็นนี้เข้ากับเรื่องการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ เพื่อให้มีน้ำพอเพียง แต่นักคิดเช่นกันว่า ประเทศที่มีทะเลทรายเป็นส่วนมากอย่างอิสราเอล ก็มีวิธีหาน้ำใช้ได้โดยไม่ต้องจำกัดพื้นที่ป่าขั้นต่ำที่ร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งประเทศ

อิทธิพลของกระแสแนวคิดทั้งสองสะท้อนให้เห็นใน พ.ร.บ.ป่าไม้ไทย พ.ศ.2484 ซึ่งนิยามว่า ป่า คือ ที่ดิน ที่ยังไม่มียุคคลใดได้มาตามกฎหมายที่ดิน กล่าวคือ ไม่ได้นิยามป่าตามสภาพทางภูมิศาสตร์ แต่นิยามด้วยอำนาจรัฐที่กำหนดว่าใครจะเป็นเจ้าของและเป็นผู้กำกับควบคุมที่ดิน

ทั้งนี้ ที่ดินรัฐมีมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศ ในทศวรรษ 2560 ที่ดินเอกชนมีเอกสารสิทธิในการดูแลของกรมที่ดินเพิ่มเป็นประมาณร้อยละ 40 แต่ภาครัฐยังกำกับควบคุมที่ดินที่เหลืออีกร้อยละ 60 ระบบการกำกับดูแลที่ดินไทยที่ตกทอดมาเป็นไปอย่างขาดเอกภาพ ตกผลึกเป็นการกำกับที่ดินรัฐ ที่ดินเอกชน และที่ดินประหนึ่ง กึ่งรัฐ-กึ่งเอกชน เช่น ที่ดิน ส.ป.ก. แต่ละส่วนมีกฎหมาย กฎเกณฑ์ และโครงสร้างการบริหารจัดการเฉพาะแยกจากกัน มีหลายหน่วยงานกำกับในแต่ละส่วน เป็นทุกระบบที่ซับซ้อน สร้างความสับสน ไร้ประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็มีปัญหาการทับซ้อนระหว่างที่รัฐกับที่รัฐด้วยกัน รวมถึงระหว่างที่รัฐกับที่ซึ่งประชาชนเข้าใช้หรือครอบครองมาเนิ่นนานตามสิทธิธรรมชาติ ความ เป็นมนุษย์ หรือสิทธิตามประเพณี

One Map มุ่งทำแผนที่ 'เป็นหนึ่งเดียว'

หวังแก้ปัญหาทับซ้อน

ปลายทศวรรษ 2550 รัฐบาลมีโครงการใช้เทคโนโลยีใหม่ของ GPS และข้อมูลการถือครองที่ดินประเภทต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มุ่งจัดทำแผนที่ให้เป็นหนึ่งเดียว (One Map) และแสดงว่าพื้นที่ทุกตารางวา

ของไทยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานใดอย่างชัดเจน เพื่อแก้ปัญหาการทับซ้อนของที่ดินที่กล่าวมา แต่โครงการก็ยังไม่เสร็จสมบูรณ์

ในเบื้องต้นผลรวมพื้นที่ของที่ดินแต่ละประเภทรวมกันได้จำนวนถึง 465 ล้านไร่มากกว่าขนาดพื้นที่ทั้งหมดของประเทศไทยปัจจุบันที่มีประมาณ 320 ล้านไร่ ซึ่งหมายความว่าขณะนี้พื้นที่มากกว่า 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมดในไทยกำลังทับซ้อนกันอยู่ นอกจากแนวเขตที่ดินประเภทต่างๆ จะไม่ชัดเจนแล้ว ปัญหายังพอกพูนขึ้นด้วยประเด็นการถือครองที่ดินในรูปแบบตัวแทนอำพราง อันนำมาซึ่งการโต้แย้งสิทธิระหว่างภาครัฐกับประชาชนที่เพิ่มขึ้นอีกเรื่อยๆ

แม่แจ่มโมเดล-น่านแซนด์บ็อกซ์ พลังแห่งการต่อสู้ ผลักดันวิถี 'คนอยู่กับป่า'

การต่อสู้อันยาวนานของประชาชนนั้นฉายพลังแจ่มชัดขึ้นดังกรณี ที่ท้องถิ่นเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการใช้ที่ดิน ส.ป.ก. ซึ่งเดิมขาดความเป็นประชาธิปไตยและความโปร่งใส เช่น ศรีสะเกษ และกาฬสินธุ์ จนกระทั่งสามารถพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถคัดง้างผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการอนุญาตให้กิจการเหมืองแร่ อุตสาหกรรม และพลังงานขนาดใหญ่เข้ามาใช้ที่ดิน ส.ป.ก.ที่ติดกับพื้นที่ชุมชนได้

เราได้เห็นความพยายามของชุมชนในการใช้ทุนทรัพย์การพื้นที่ถิ่นทุนมนุษย์ ทุนวัฒนธรรม ที่ต่างกันไปในแต่ละแห่ง มาสร้างกติกาและขับเคลื่อนวิถีคนอยู่กับป่าได้อย่างประสบผลสำเร็จ ในกรณีแม่แจ่มโมเดล จ.เชียงใหม่ และน่านแซนด์บ็อกซ์ จ.น่าน ที่ต่างมีการใช้ทุนของชุมชน และมีแนวทางในการขับเคลื่อนต่างกัน แต่มุ่งไปสู่การแก้ปัญหา โดยที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม แม้สิ่งที่ทำได้ในขณะนี้ก็ยังอยู่ในระดับสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่า ไม่รวมถึงสิทธิในการจัดการ การกีดกัน และการถ่ายโอนที่ยังคงอยู่ในสภาพที่ต้องต่อรองกับภาครัฐต่อไป

ปัญหาชุดใหม่ ทำ 'คนเมือง' สนใจป่า

โยง PM2.5-ภาวะโลกร้อน

มีความยุ่งยากอีกมากในอนาคต หนึ่งในความยุ่งยากนั้นคือการจัดระเบียบที่ดิน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐไทยได้รับการสนับสนุนจากนายทุนชาติ นายทุนท้องถิ่น และนายทุนข้ามชาติ ทำให้ประชาชนถูกกีดกันออกจากที่ดินและถูกผลักให้เผชิญปัญหาความมั่นคงด้านอาหาร ปัญหาระบบนิเวศ และการละเมิดสิทธิชุมชนที่หนักหน่วงขึ้นเรื่อยๆ

แน่นอนว่าในอีกมิติหนึ่ง การกำกับดูแลที่ดินและผืนป่าอย่างมีประสิทธิภาพยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของวิกฤตโลกร้อนและมลภาวะซึ่งเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ เพราะผืนป่ามีศักยภาพสำคัญในฐานะแหล่งดูดซับคาร์บอนของโลก ในขณะที่เดียวกันผืนป่าก็กำลังเผชิญปรากฏการณ์ไฟป่าชุกขึ้น ซึ่งลำพังกำลังของเจ้าหน้าที่รัฐก็ไม่เพียงพอจะจัดการได้ทันการณ์

การอภิปรายเรื่องคนกับป่า ณ ปัจจุบันได้เปิดมิติที่โยงกับปัญหาชุดใหม่

มติชน กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,550

Section: First Section/ประชาชน

วันที่: จันทร์ 11 มีนาคม 2567

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16801

หน้า: 1 (บนขวา), 9

Col.Inch: 229.05 Ad Value: 355,027.50 PRValue (x3): 1,065,082.50 คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: คำต่อคำ ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตร์-ศิลป์ กำกับ...

กล่าวคือ คนเมืองสนใจปากมากขึ้น จากมิติที่มันเชื่อมโยงไปถึงปัญหาภาวะโลกร้อนและฝุ่น PM2.5 จากหมอกควันและมลพิษทางอากาศที่เริ่มส่งผลกระทบต่อสุขภาพ รวมถึงธุรกิจท่องเที่ยวอย่างชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ

กำกับดูแลที่ดิน ทั้งศาสตร์ ทั้งศิลป์ ที่ไม่อาจละเลย

การกำกับดูแลที่ดินอันซับซ้อนละเอียดอ่อน ผสานหลากหลายมิติ ทั้งภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง ความไม่ฝืนของผู้คน และสิทธิธรรมชาติแห่งความเป็นมนุษย์นั้น เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ไม่อาจละเลย หรือให้น้ำหนักกับด้านใดมากน้อยไปกว่ากัน

เหตุที่เป็นศาสตร์ ก็เพราะว่าที่ดินเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศทางธรรมชาติ เป็นทรัพย์สินเศรษฐกิจของชาติที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ อากาศ และสิ่งแวดล้อม จึงต้องการความรู้ ข้อมูล และเทคนิคต่างๆ

ส่วนเหตุที่เป็นศิลป์ ก็เพราะที่ดินมีมนุษย์อาศัยและใช้ชีวิตอยู่ในนั้น ที่ดินคือหลักประกันขั้นพื้นฐานที่สุดว่าพวกเขาจะมีที่พักพิงคุ้มภัย มีบ้านให้เติบโต และมีทรัพยากรให้หากิน เป็นความมั่นคงอย่างแรกที่มนุษย์พึงมี เพื่อจะนำไปสู่ความสามารถที่จะมีชีวิตอย่างมั่นคงในด้านอื่นๆ

ทั้งยังบ่งบอกเอกลักษณ์ของกลุ่มชนจากแต่ละถิ่นที่อยู่อันหลากหลาย ศ.ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ หรืออาจารย์ป๋วย เป็นนักเศรษฐศาสตร์มนุษยนิยม แม้ท่านจะเชี่ยวชาญด้านเทคนิคในสายงานของท่านจนกล่าวได้ว่าเป็นนักเศรษฐศาสตร์ชั้นยอด แต่อย่างที่คุณทราบกันดีว่าท่านไม่ได้เชื่อในบทบาทของตลาดอย่างเต็มที่ตามแนวทางของเศรษฐศาสตร์กระแสหลักสุดโต่ง แต่กลับมองว่าเศรษฐกิจเป็นระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน

ก่อนเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาฯ อาจารย์ป๋วยได้รับเชิญไปที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และได้บรรยายที่กว่าด้วยอุดมการณ์ทางการเมืองของท่าน ในฐานะนักเศรษฐศาสตร์มนุษยนิยม ซึ่งเห็นประชาชนเป็นใหญ่ภายใต้รัฐธรรมนูญในระบบรัฐสภา ประชาธิปไตย

แนวคิดนั้น อาจารย์ป๋วยนิยามเป็นคำสั้นๆ แต่ความหมายลึกซึ้งและทรงพลังว่า สันติประชาธรรม อันประกอบด้วยแก่นสาร 2 ประการ คือหนึ่ง สิทธิและเสรีภาพ ของคนที่จำกัดความตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ภายใต้ขอบเขตที่จะไม่ทำลายเสรีภาพและสิทธิของผู้อื่น และสอง การมีส่วนร่วมกำหนดโชคชะตาของสังคมที่เราอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะฐานะ เศรษฐภาพ หรือกำเนิดมาอย่างไร

เปิดข้อเสนอจากผลวิจัย 'ปฏิรูปขนานใหญ่' คือคำตอบ

ศาสตร์และศิลป์ของการกำกับดูแลที่ดินไทย ปัญหาที่ทับถมและซ้ำทำทลายใหม่ๆ ที่โถมทับ ซ้ำมาถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องปฏิรูประบบกำกับดูแลที่ดินไทยขนานใหญ่ ซึ่งงานวิจัยของข้าพเจ้าและคณะวิจัยขอเสนอแนวทางหลักเป็นโครงการระยะยาวโดยย่อ ตามประเด็นต่อไปนี้

1.ส่งเสริมการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ เมื่อแต่ละท้องถิ่นมีสภาพภูมิศาสตร์ อิทธิพลในพื้นที่ และปัญหาที่แตกต่าง การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงนโยบายการใช้ที่ดิน รวมถึงการ

แก้ปัญหาการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การบุกรุกที่ดินรัฐ และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

จึงควรต้องเปิดให้องค์กรระดับภูมิภาค จังหวัด และประชาชน มีส่วนร่วมในการกำหนดและดำเนินนโยบายทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง มีกระบวนการเจรจาต่อรองที่โปร่งใส เป็นธรรม ปลอดภัยจากอำนาจการขึ้นนำของผู้มีอิทธิพล

อาจให้สถาบันการศึกษา หรือองค์กรพัฒนาเอกชนในท้องถิ่นเข้ามาช่วยเหลือด้านการจัดระบบข้อมูลและการสำรวจความเห็น แทนที่จะรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางดังที่เคยเป็นมา

2.ปรับการกำกับดูแลที่ดินให้เป็นระบบเดียวที่เรียบง่ายและทันสมัย ไม่ว่าจะระบบกฎหมายที่ดิน ประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกันให้เรียบง่าย ไม่ซับซ้อนและสอดคล้องกัน ทั้งยังต้องปรับโครงสร้างองค์กรกำกับดูแลที่ดินให้ชัดเจนขึ้น โดยมีองค์กรกลาง เช่น กรมที่ดินเป็นหน่วยงานหลัก และจัดทำโครงการระยะยาวที่มีเป้าหมายชัดเจน

3.ลดการถือครองที่ดินโดยรัฐที่มากเกินไปจนความจำเป็น ขณะที่ประชาชนจำนวนมากขาดไร้ที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ภาครัฐกลับถือครองที่ดินถึงประมาณร้อยละ 60 ของที่ดินทั้งหมดในประเทศไทย การแจกแจงที่ดินประเภทต่างๆ ก็ยังมีปัญหา ปัจจุบันมีหน่วยงานรัฐหลายแห่งที่ครอบครองที่ราชพัสดุเป็นล้านๆ ไร่ แต่ทั้งร้างไว้ไม่ได้ใช้ประโยชน์ รัฐต้องเร่งการดำเนินการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map) ให้แล้วเสร็จโดยเร็วและโปร่งใส เพื่อให้แนวเขตที่ดินแต่ละประเภทชัดเจน ไม่ทับซ้อนกัน ทั้งในกรณีที่ดินของรัฐกับที่ดินของรัฐ และในกรณีที่ดินของรัฐกับที่ดินของเอกชน

ตามด้วยการสร้างกลไกเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ที่ดินเหล่านี้ได้ โดยในทางกฎหมายยังอาจให้ที่ดินนั้นอยู่ในครอบครองของรัฐ ด้วยรูปแบบที่สอดคล้องกับความประสงค์และความจำเป็นของประชาชน ให้ความสำคัญกับคนไปพร้อมๆ กับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การจัดให้มีป่าชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์อย่างเหมาะสม การจัดการในรูปแบบโฉนดชุมชนตามแนวทางของภาคประชาชน เร่งรัดการรับรองสิทธิในที่ดิน ส.ป.ก.ให้แก่ผู้มีคุณสมบัติตามเงื่อนไข

4.ป่าไม้จำเป็นต้องปลอดภัย การรักษาทำนุบำรุงที่ดินป่าอย่างสำคัญและยุ่งยากมากขึ้น ในบริบทของวิกฤตโลกร้อน งานวิจัยชี้ว่าการที่ชุมชนอยู่ร่วมกับป่าสามารถช่วยรักษาป่าได้ดี เห็นควรต้องส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างชุมชนป่ากับภาคราชการ ในกระบวนการขยายพื้นที่อนุรักษ์

5.เมืองต้องไม่กินคน ความเป็นเมืองจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ ปัญหาที่เกี่ยวข้องจะทับทวีและเลวร้ายลงในวิกฤตโลกร้อน เราจึงจำเป็นต้องปรับปรุงการกำกับดูแล และวางผังที่ดินเมืองเพื่อสังคมโดยรวมให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องปรับสมดุลระหว่างการหากำไรของอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และเป้าหมายของสังคม ซึ่งก็คือการมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน

รวมทั้งการเก็บภาษีที่ดินเพื่อบรรลุมเป้าหมายของสังคมโดยรวม

ศศวัชร คมนิยวนิช

today.line.me

Rating: ★★★★★

บันทึกไฟล์เมื่อ: อาทิตย์ 10 มีนาคม 2567 เวลา 07:17

Site Value: 117,182

PRValue (x3) 351,546

หัวข้อข่าว: นายต่าง ซี มธ.ผลิตนักกม.หวั่งกะหิระดับชาติ แต่คาใจ 90% ขาดความกล้าหาญป้องปชต. | MATICHON ONLINE

การเมือง เข้าสู่ระบบ

นายต่าง ซี มธ.ผลิตนักกม.หวั่งกะหิระดับชาติ แต่คาใจ 90% ขาดความกล้าหาญป้องปชต.

นายต่าง ซี มธ.ผลิตนักกม.หวั่งกะหิระดับชาติ แต่คาใจ 90% ขาดความกล้าหาญป้องปชต.

เมื่อวันที่ 9 มีนาคม ที่อุทยานเรียนรู้วัย 100 ปี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีการจัดงานเสวนา "Next Step: ขบวนการนักศึกษากับการขับเคลื่อนประชาธิปไตยไทย" ภายในงาน...

โพสข่าว - สำนักข่าวออนไลน์ต่าง

ในตอนหนึ่ง นายกฤษฎา กล่าวว่า ทุกครั้งที่เกิดการรัฐประหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะได้รับผลกระทบและเกิดความสูญเสีย รัฐประหารปี 2490 อ.ปรีดี พนมยงค์ ผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง...

นายกฤษฎา กล่าวว่า ในการรัฐประหารของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เกิดผลลัพธ์ที่มีรัฐธรรมนูญฉบับ 2560 ระบุนิรโทษ (ส.ว.) มาจากการแต่งตั้งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)...

"ผลเสียของการรัฐประหาร อันได้แก่คืออย่าง อ.ปรีดี อ.ป๋วย อัครรัฐธรรมนูญประเภทที่ใครรู้ไปทำใรรายไปนี่น นี่คือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศชาติ ทางแก้คือการเปลี่ยนระบบการศึกษา และโครงสร้างทางสังคม เช่น มธ.เป็นม่อนำปัดความกระหายความรู้อของประชาชน" นายกฤษฎา กล่าว

โพสข่าว - สำนักข่าวออนไลน์ต่าง

นายกฤษฎา กล่าวว่า มธ.ผลิตนักกม.หวั่งกะหิระดับประเทศ แต่นักกม.หมายที่ผลิตออกไป 90% ขาดความกล้าหาญ ที่จะปกป้องประชาชน ปกป้องเสรีภาพ ปกป้องระบอบประชาธิปไตย...

ส่วนปัญหาโครงสร้างเป็นปัญหาใหญ่ ที่นายชนาธร หรือคนอื่นต้องไปแก้ไขในโครงสร้าง เช่น ต้องเอากองทัพออกจากโครงสร้างของประเทศซึ่งเป็นเรื่องใหญ่

ทั้งนี้ นายกฤษฎา ยังกล่าวถึงศาลในต่างประเทศที่มีความกล้าหาญนำผู้มีความผิดมาลงโทษ อาทิ ตุรกี อาร์เจนตินา ปากีสถาน ในขณะที่คณะรัฐประหารไทยไม่มีใครลงโทษ

- อ่านข่าวที่เกี่ยวข้อง:
- ปริญญา สัน ไม่มีพรอกทางตัน ยันรัฐประหารสำเร็จคือเมื่อ "ไปเชิญชามา"
- ชนาธร ยืนยันนักกิจกรรมรุ่นน้อง ขอสังคมช่วยปกป้องคนไม่มีใครกล้าลุก

อ่านข่าวต้นฉบับได้ที่: นายต่าง ซี มธ.ผลิตนักกม.หวั่งกะหิระดับชาติ แต่คาใจ 90% ขาดความกล้าหาญป้องปชต.

ติดตามข่าวสารล่าสุดได้ทุกวัน ที่นี่
- Website: https://www.matichon.co.th

การเมือง

หน้าแรก / เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

จาก 'สมองไหลออก' สู่ 'สมองไหลกลับ' ทำไม 'เวียดนาม' เกือบกลับแต่กลับมาได้?

By สาริต สุทธิปัญญา satid_ice@hotmail.com | 09 มี.ค. 2024 เวลา 12:42 น.

KEYPOINTS

- ช่วงหนึ่งเวียดนามเผชิญสภาวะ “สมองไหล” เนื่องจากคนรุ่นใหม่คิดว่าสามารถหารายได้และโอกาสในการทำงานที่ดีมากกว่าอยู่ในเวียดนาม
- กลุ่มคนที่อพยพไปอยู่ประเทศแถบตะวันตกคือชาวเวียดนามใต้ที่มีแนวคิดแบบเสรีนิยม
- จำนวนประชากรที่โยกย้ายออกจากเวียดนามสุทธิลดน้อยลงจากเดิมในปี 2001 อยู่ที่ 162,571 คน ไปอยู่ที่เพียง 4,378 คนในปี 2011

'เวียดนาม' มังกรรอฟงาด คนรุ่นใหม่ไหลกลับช่วยชาติ? | กรุงเทพธุรกิจBRIEF

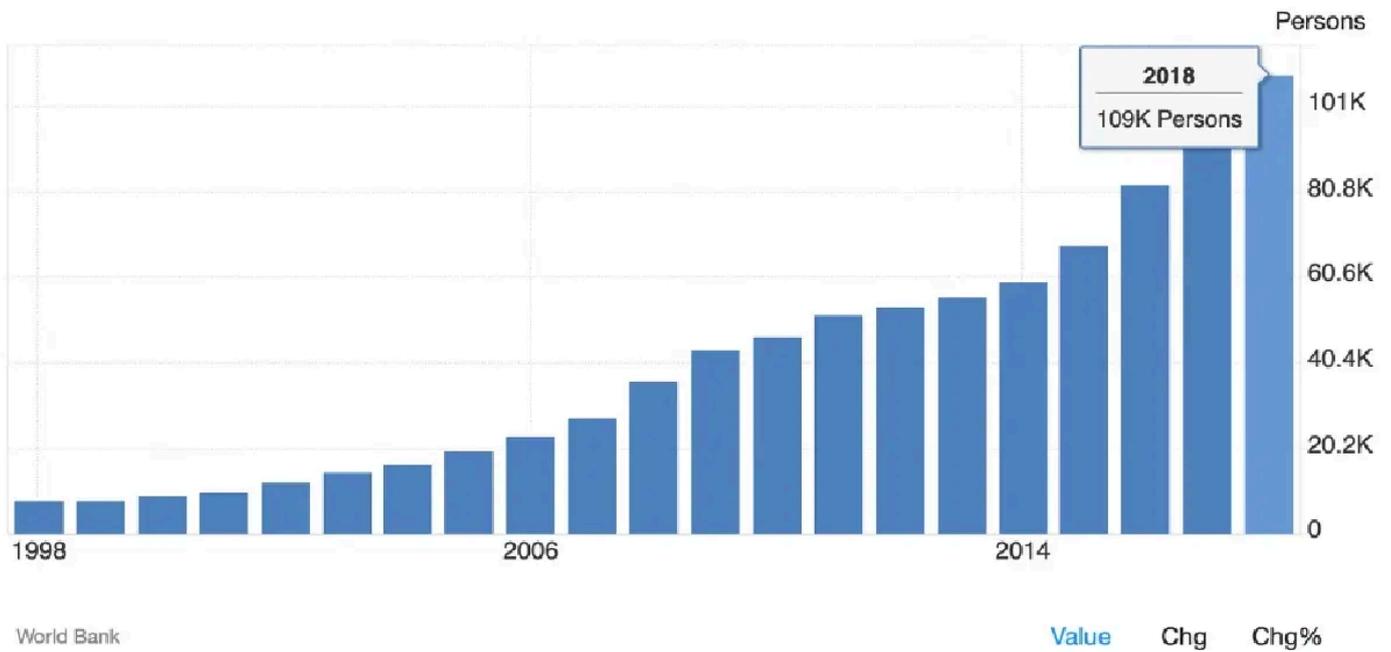
ภาพของชาวเวียดนามพูดคุยกันด้วยภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันอย่างไรที่อาจเป็นภาพที่หลายคนคุ้นตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนเวียดนามในหลายเมืองของสหรัฐฯ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะชาวเวียดนามเหล่านั้นอพยพย้ายถิ่นฐานหนีความยากลำบากจากสงครามเวียดนามที่ลากยาวถึง 15 ปี ตั้งแต่ค.ศ. 1960 ไปจนถึงวันที่ไซ่ง่อนแตกในปี 1975 โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวเวียดนามใต้ที่มีแนวคิดแบบเสรีนิยม

ตั้งแต่ช่วงสงครามจนถึงเมื่อสิบปีก่อนหน้า ชาวเวียดนามยังอพยพย้ายถิ่นฐานออกจากประเทศบ้านเกิดอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีสถานะทางสังคมที่ดีก็มีโอกาสออกไปเรียนหนังสือที่ต่างประเทศซึ่งส่วนหนึ่งก็ตัดสินใจไม่กลับบ้านเกิดและลงหลักปักฐานในต่างประเทศ

นอกจากปัจจัยเรื่องสงครามระหว่างปี 1960 – 1975 แล้ว งานวิจัย “From Brain Drain and Brain Gain to Brain Circulation: Conceptualizing Re-Expatriation Intentions of Vietnamese Returnees” ยัง อธิบายการย้ายถิ่นฐานของชาวเวียดนามว่าในช่วงหนึ่งเวียดนามเผชิญ “สถานะสมองไหล” เนื่องจากพวกเขาคิดว่าสามารถหารายได้และโอกาสในการทำงานที่ดีมากกว่าอยู่ในเวียดนาม

ธนาคารโลก (World Bank) รายงานว่า ครัวเรือนในเวียดนามส่งลูกหลานออกไปเรียนในต่างประเทศสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 1998 อยู่ที่เพียง 7,770 คน แต่ในปี 2018 กลับเพิ่มขึ้นไปที่ 1.09 แสนคน

จำนวนชาวเวียดนามที่ออกไปเรียนต่อต่างประเทศ

ที่สำคัญ ตั้งแต่ ม.ค. - ก.พ. 2024 เวียดนามกลายเป็นประเทศที่ส่งนักเรียนไปเรียนที่ต่างประเทศมากที่สุด ในอาเซียนคือประมาณ 1.37 แสนคน ตามมาด้วยอินโดนีเซีย 5.9 หมื่นคน มาเลเซีย 4.8 หมื่นคน และไทย 2.8 หมื่นคน

โดยประเทศที่ชาวเวียดนามไปเรียนมากที่สุดคือ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐ และออสเตรเลีย

'เวียดนาม' แห่เรียนนอก มากที่สุดใอาเซียน

จำนวนนักเรียน (คน)

0 50,000 100,000 150,000

ที่มา : UNESCO (ข้อมูล ณ 20 ก.พ. 2567)

เวียดนามแห่เรียนต่างประเทศมากเป็น “อันดับ 1” ในอาเซียน ขณะที่ไทยอยู่อันดับที่ 4 (กราฟิก: จิรภิญญาน์ พิษธา) -

ที่สำคัญ สัดส่วนนักศึกษาชาวเวียดนามในสหรัฐนั้นอยู่ในระดับสูงมาโดยตลอด ส่วนหนึ่งได้รับ
อานิสงส์จากในช่วงปี 2003 ที่สภาองค์กรสเปคเปิดโครงการให้ทุนการศึกษา **Vietnam Education
Foundation (VEF)** เพื่อรองรับนักศึกษาหัวกะทิชาวเวียดนาม ซึ่งใช้เงินไปทั้งสิ้นกว่า 5 ล้าน
ดอลลาร์ต่อปี (ประมาณ 185 ล้านบาท)

ศิษย์เก่าของโครงการดังกล่าวก็นับเป็นนักเรียนที่เก่งอันดับต้นๆ ในห้องเรียน โดยออกมาเป็นทั้งผู้
ร่วมก่อตั้งสตาร์ทอัพ **Palex** บริษัทพัฒนาเทคโนโลยี Machine Learning, **Zalo** แอปพลิเคชันแชต
ยูนิคอร์นสัญชาติเวียดนาม, และ **VNG** สื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมจากชาวเวียดนาม
มากกว่า Facebook เสียอีก

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

**'หุ่นเวียดนาม' พันตัวจริง หรือ สับขา
หลอก**

🕒 09 มี.ค. 2567 | 15:42

**สมาคม 'TAIA-EVAT' จีรัฐกำการบ้าน
เพิ่มตลาดส่งออก นำไทยสู่ 'อับอีโกล'**

🕒 09 มี.ค. 2567 | 8:00

**เปิดฉาก The UK - Southeast Asia
Tech Week ไทย - เวียดนาม**

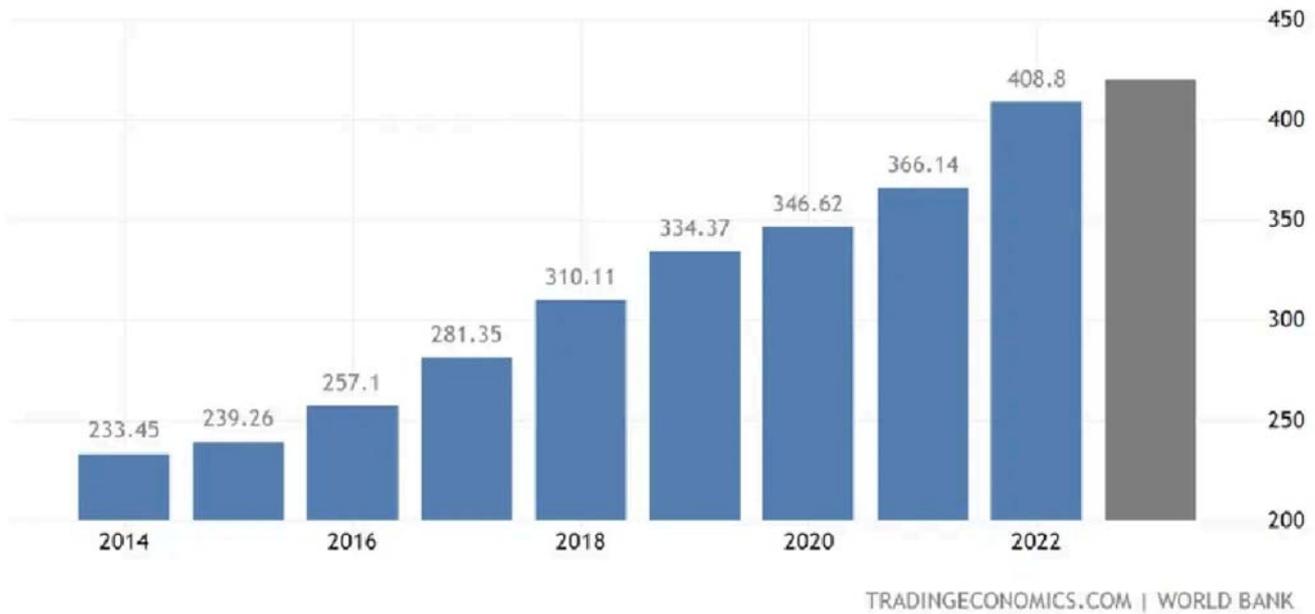
🕒 08 มี.ค. 2567 | 15:33

จาก 'สมองไหลออก' สู่ 'สมองไหลกลับ'

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเวียดนามอาจกำลังเปลี่ยนผ่านจากยุคสมองไหลออกสู่ยุค **“สมองไหลกลับ”**
เพราะสำนักข่าวนิคเคอิ เอเชีย (Nikkei Asia) รายงานเมื่อช่วงปลายเดือนก.พ.ที่ผ่านมาว่า **ประเทศ
คอมมิวนิสต์อย่างเวียดนามกำลังก้าวข้ามจากการเป็น “แหล่งจ้างผลิตราคาถูก” ไปเป็น “ซิลิคอน
วัลเลย์แห่งเอเชีย”** เนื่องจากบรรดานักศึกษาที่ออกไปเรียนที่ต่างประเทศเริ่มกลับมาเห็นความหวัง
ของประเทศ

โดยจำนวนประชากรที่โยกย้ายออกจากเวียดนามสุทธิลดน้อยลงจากเดิมในปี 2001 อยู่ที่ 162,571
คน ไปอยู่ที่เพียง 4,378 คนในปี 2011 และตัวเลขดังกล่าวแทบจะไม่เปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่นั้นมา
ซึ่งต่างจากยุคสมัยที่ผู้คนอพยพออกไปประเทศโลกที่หนึ่งเพื่อแสวงหาโอกาสของชีวิต

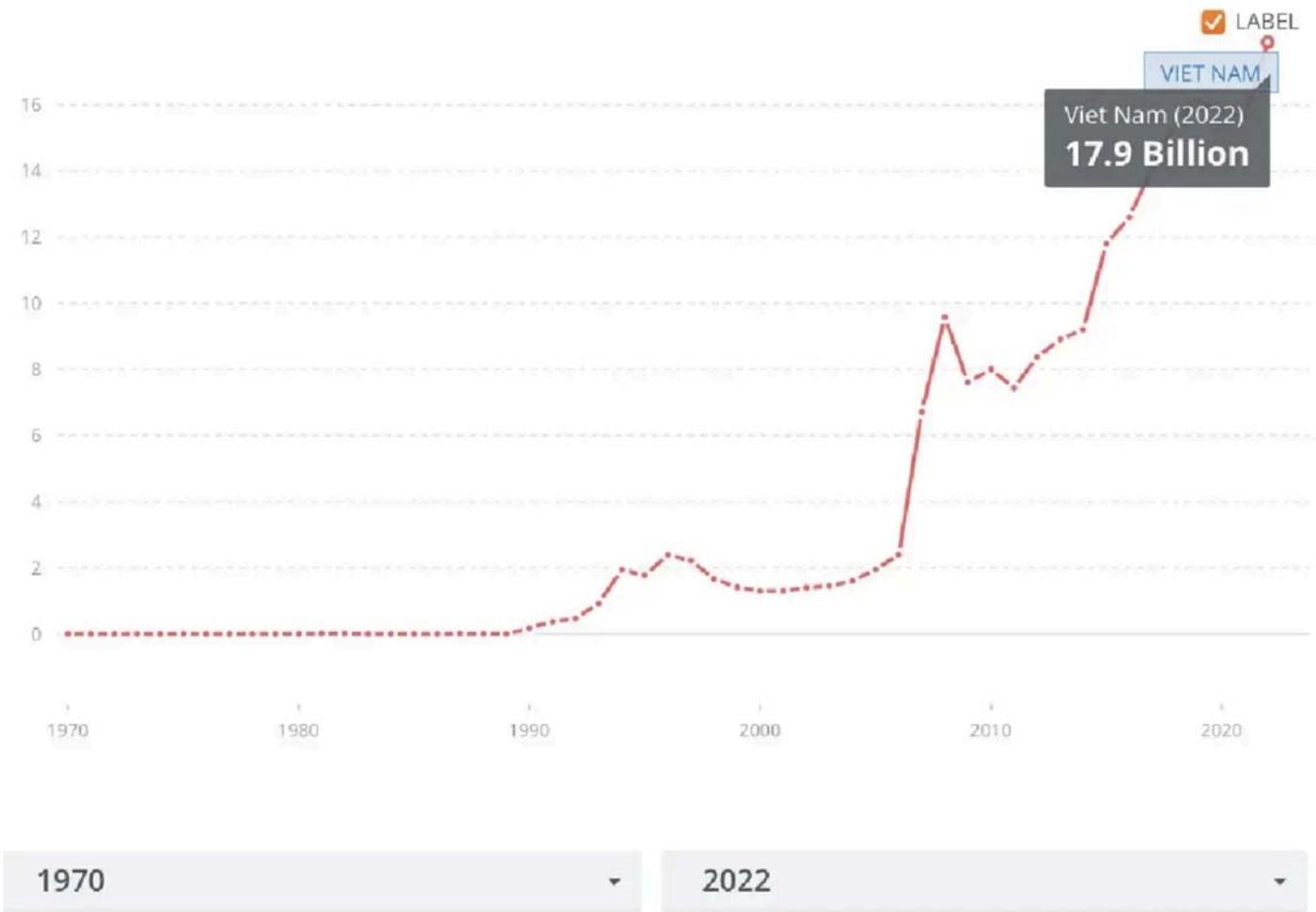

จีดีพีเวียดนามขยายตัวต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สำนักข่าวนิคเคอิ เอเชีย ยังรายงานว่ ศิษย์เก่าจากมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอย่าง ฮาร์วาร์ดและเคมบริดจ์เริ่มกลับมาที่เวียดนามและก่อตั้งบริษัทเทคโนโลยีจำนวนมาก เช่น Tap Tap คอมมิวนิตีเกมที่ได้รับรางวัล **Uber Vietnam** และ สตาร์ทอัพด้านโลจิสติกส์อย่าง **Abivin** เป็นต้น

ประเด็นสำคัญที่ทำให้บรรดาหัวกะทิเหล่านั้นเริ่มมีความหวังกับประเทศมากขึ้นก็หนีไม่พ้นปัจจัยทางเศรษฐกิจอย่างแรกคือตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมาอยู่ที่ 4.088 แสนล้านดอลลาร์ในปี 2022

รายได้ประชากรต่อหัว (GDP per Capita) ของเวียดนาม

รวมทั้ง ตัวเลขการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในเวียดนามยังเติบโตต่อเนื่องจากเดิมในปี 1970 อยู่ที่เพียง 70,000 ดอลลาร์มาอยู่ที่ 1.79 หมื่นล้านดอลลาร์ในปี 2022 โดยนักลงทุนต่างชาติมักเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์ และพลังงาน

ในช่วงปีที่ผ่านมา Intel บริษัทเทคโนโลยียักษ์ใหญ่จากสหรัฐก็ทุ่มเงินมากกว่า 5 หมื่นบาทสร้างโรงงานในโฮจิมินห์ซิตี้ รวมทั้งบริษัทเทคโนโลยียักษ์ใหญ่อื่นๆจำนวนมากต่างต้องการเข้ามาลงทุนในประเทศแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็น Nvidia หรือ Apple

ประกอบกับตัวเลขรายได้ประชากรต่อหัว (GDP Per Capita) ก็ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันจากเดิมปี 1985 อยู่ที่ 235.7 ดอลลาร์ (ประมาณ 8,720.9 บาท) มาอยู่ที่ 4,163.5 ดอลลาร์ (ประมาณ 154,049.5 บาท) ในปี 2022 แม้จะยังต่ำกว่าประเทศไทยในปีเดียวกันซึ่งอยู่ที่ 6,910 ดอลลาร์ (ประมาณ 255,670 บาท)

โดยตัวเลขรายได้ต่อหัวของประชากรนั้นใกล้เคียงไปกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) ที่ขยายตัวอย่างก้าวกระโดดโดยในปี 2022 อยู่ที่ 4.088 แสนล้านดอลลาร์ ซึ่งในปีเดียวกันขนาดจีดีพี

ของไทยอยู่ที่ 4.9542 แส่นล้านดอลลาร์

เหรียญมีสองด้าน: ปัญหาโครงสร้างในเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม เหรียญลั้วมีสองด้านเพราะขณะที่เศรษฐกิจเวียดนามกำลังเติบโตได้ดีและเนื้อหอมมากที่สุดอาเซียนแต่เวียดนามก็ยังเผชิญกับความท้าทายเฉพาะตัวไม่ว่าจะเป็น

1. การทุจริตในภาคก่อสร้างิมทรัพย์โดยการออกหุ้นกู้ผิดกฎหมาย
2. การขาดแคลนไฟฟ้าจนเกิดไฟดับบ่อยครั้งในประเทศ
3. ตลาดหุ้นเวียดนามที่ยังเป็นตลาดหุ้นชายขอบ (Frontier Market) ในกลุ่มเดียวกับประเทศระดับการพัฒนาดำเช่นศรีลังกา เพราะมีสัดส่วนนักลงทุนสถาบันน้อยมากโดยส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนรายย่อยจึงทำให้ตลาดหุ้นผันผวนได้อย่างรุนแรงตามสถานการณ์ภายนอก
4. ทรัพย์สินกรรมมนุษย์ของเวียดนามแม้จะอยู่ในวัยแรงงานแต่ยังเป็นแรงงานทักษะต่ำคล้ายประเทศไทย

อีกทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) มรกตวงศ์ ภูมิพลับ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ให้สัมภาษณ์พิเศษกับกรุงเทพธุรกิจว่า แท้จริงแล้วชาวเวียดนามที่เติบโตในประเทศยังต้องการออกไปแสวงหาโอกาสในกลุ่มประเทศแถบตะวันตกอยู่เพราะต้นทุนชีวิตพวกเขา ยังคงมีจำกัด ประกอบกับรัฐบาลเวียดนามไม่สามารถให้คุณภาพชีวิตที่ดีกับพวกเขาได้เหมือนเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าแรงยังคงต่ำมาก

ทว่ากลุ่มคนที่เริ่มกลับเข้ามาในประเทศมากขึ้นคือลูกหลานของชาวเวียดนามที่อพยพออกไปในช่วงสงครามเวียดนามเพราะคนกลุ่มนี้สามารถยกระดับสถานะทางสังคมได้แล้วจึงกลับเข้ามาในประเทศเพราะเห็นโอกาสทางธุรกิจมากมาย

"ตอนนี้เวียดนามเผชิญสภาวะที่ว่าคนในอยากออกคนนอกอยากเข้า คนที่โตในเวียดนามยังคงอยากออกไปหาอนาคตที่ดี ส่วนคนที่กลับมาคือลูกหลานชาวเวียดนามที่อพยพออกไปในช่วงสงคราม"

ปักหมุดเที่ยวงาน ธรรมศาสตร์แฟร์ ครั้งที่ 1 จัดเต็ม 12 วัน 12 คีน ห้ามพลาด!

กรุงเทพฯ

อัปเดต 1 วันที่แล้ว • เผยแพร่ 1 วันที่แล้ว

ติดตาม

กรุงเทพฯ

สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THAMMASAT
FAIR
Food · Art · Innovation · Relax

18-29 มีนาคม 2567
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สาวกงานแฟร์เตรียมตัวให้พร้อม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เผยเตรียมจัดงานแฟร์เป็นครั้งแรก กับงาน 'ธรรมศาสตร์แฟร์' ครั้งที่ 1 ประจำปี 2567 ระหว่างวันที่ 18-29 มีนาคม 2567 รวม 12 วัน 12 คีน

โดย สำนักงานบริหารทรัพย์สินและกีฬา ร่วมกับองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดงาน ธรรมศาสตร์แฟร์ (Thammasat Fair) ครั้งที่ 1 ในวันที่ 18-29 มีนาคม 2567 ครบทุกอรรถรส จบในงานเดียว ขนมาทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น อาหาร ศิลปะ นวัตกรรม สวนสนุก ความบันเทิงจากศิลปินดัง และกิจกรรมสนุกๆอีกมากมาย แล้วจะลืมทุกงานแฟร์ที่เคยไป เพราะครั้งนี้จัดเต็มให้สมกับคอนเซ็ป FAIR (Food Art Innovation Relax)

สำหรับการเดินทางไปเที่ยวงาน ธรรมศาสตร์แฟร์ สามารถเดินทางด้วยรถสาธารณะได้ดังนี้

รถไฟฟ้า

- สายสีแดง สถานีดอนเมือง แล้วต่อแท็กซี่/รถเมล์
- สายสีเขียว สถานีแยก คปอ. แล้วต่อแท็กซี่/รถเมล์

รถโดยสารประจำทาง

- ปอ.372 สถานีรถไฟฟ้ารังสิต - มธ.ศูนย์รังสิต
- ปอ.510 มธ.ศูนย์รังสิต - อนุสาวรีย์ชัยฯ
- ปอ.39/39 มธ.ศูนย์รังสิต - อนุสาวรีย์ชัยฯ
- ปอ.520 ตลาดไท - มินบุรี

และเดินทางด้วย 'รถตุ้' มีจุดให้ขึ้นที่อนุสาวรีย์ชัยฯ , สถานีรถไฟฟ้าหมอชิต , ฟิวเจอร์พาร์ครังสิต , ท่าพระจันทร์

ธรรมศาสตร์แฟร์อยู่ที่นี่ Google Maps : <https://maps.app.goo.gl/xpQPjSW6SdQinkmu9>

ห้ามพลาดกับงาน ธรรมศาสตร์แฟร์ เริ่มวันที่ 18-29 มีนาคม 2567 ณ เชียงรากมาร์เก็ต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต